

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 20/2014

í kvörtunarmáli vegna óumbeðinna fjarskipta DV ehf.

I.

Erindið

Þann 24. mars 2014 barst Póst- og fjarskiptastofnun kvörtun á tölvutækuformi frá [...]¹. Kvörtunin var skráð í málaskrá samdægurs og tekin til efnismeðferðar 26. mars 2014.

II.

Málavextir

2.1 Kvörtun

Framangreind kvörtun snýr að óumbeðnum fjarskiptum DV ehf., (hér eftir DV). Þann 20. mars 2014 hafði Símsstöðin ehf. í umboði DV samband við kvartanda símleiðis vegna sölu áskriftar fréttablaðsins DV. Kvartandi telur að með fyrrnefndu símtali hafi DV brotið lög um fjarskipti nr. 81/2003 (hér eftir fjarskiptalög) með því að hringja í heimasíma kvartanda þrátt fyrir bannmerkingu í símaskrá.

Kvartandi lýsir kvörtun á eftirfarandi hátt orðrétt:

„Um kl. 18.30 þann 20.mars 2014 var hringt í símanúmerið [...]² sem er skráð á undirritaðan. Númerið er bannmerkt í símaskrá Já og hefur verið í langan tíma. Hringjandi var starfsmaður Símsstöðvarinnar ehf, Óðinn, og vildi hann selja mér áskrift að DV. Ég óskaði upplýsinga um hvaðan númerið væri fengið og gat hann ekki svarað því. Ég sendi erindi til Símsstöðvarinnar ehf og óskaði eftir upplýsingum um hvaðan númerið mitt var fengið. Svar Símsstöðvarinnar var eftirfarandi: Sæll. Við fáum lista frá DV, þeir eru hinsvegar unnir bæði hjá okkur sjálfum og Textor ehf. Einmitt til að fyrirbyggja svona áreiti. Ég sendi þeim hjá félögunum sem eru

¹ Nafn kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

² Símanúmer kvartanda er fellt út með tilliti til trúnaðar.

stært í að útbúa nafnalista númerið þitt og bið þá að senda það ekki til okkar í framtíðinni.[...]”

2.1. Bréf Póst- og fjarskiptastofnunar

Með bréfi Póst- og fjarskiptastofnunar, dags. 26. mars 2014 og ítrekunar bréfum 13. maí, 18. júní og 17. júlí 2014 bauð stofnunin DV ehf. að tjá sig um og gera athugasemdir við innkomna kvörtun. Stofnuninni hefur ekki borist nein svör frá félaginu og var DV leiðbeint í áður nefndum ítrekunarbréfum að ákvörðun yrði tekin á grundvelli þeirra gagna sem liggja fyrir í málinu ef engar athugasemdir myndu berast.

III. Lagaumhverfi

3.1 Almenn

Póst- og fjarskiptastofnun er sú stofnun sem með lögum hefur verið falið að annast framkvæmd laga um fjarskipti og hafa eftirlit með fjarskiptum, sbr. 1. mgr. 1. gr. og 1. tl. 1. mgr. 3. gr. laga, nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun. Samkvæmt 10. gr. sömu laga skal stofnunin láta kvörtun neytenda til sín taka ef fjarskiptafyrirtæki brýtur gegn skyldum sínum samkvæmt lögum um fjarskipti eða gegn skilyrðum sem mælt er fyrir um í almennum heimildum, réttindum eða í rekstrarleyfi.

Þrátt fyrir að ákvæði 10. gr. laganna vísi til þess að stofnunin leysi aðeins úr ágreiningi neytenda við fjarskiptafyrirtæki eða póstrekendur hefur stofnunin tekið til meðferðar kvartanir um brot á 46. gr. fjarskiptalaga, óháð því hver á í hlut. Helgast sú framkvæmd af almennu eftirlitsvaldi stofnunarinnar með lögum, nr. 81/2003, um fjarskipti, sbr. 2. mgr. 2. gr. laganna. Má einnig benda á í þessu sambandi að viðurlög við brotum gegn ákvæðum IX. kafla laganna, sem 46. gr. er hluti af, eru ekki aðeins takmörkuð við fjarskiptafyrirtæki, sbr. 74. gr. laganna.

3.2. Óumbeðin fjarskipti

Ákvæði 46. gr. fjarskiptalaga er ætlað að vernda einkalíf áskrifenda og byggir greinin að mestu leyti á 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins, nr. 2002/58/EB, um vinnslu persónuupplýsinga og verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta.³

Með tilskipun nr. 2002/58/EB (og forvera hennar) voru meginreglur, sem settar voru fram í tilskipun nr. 95/46/EB, um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga, yfirferðar í sértækar reglur fyrir fjarskiptasvið og eru ákvæði hennar viðbót og ítarlegri umfjöllun um ákvæði síðarnefndu tilskipunarinnar, sbr. 2. mgr. 1. gr. og 4. lið inngangsorða tilskipunar nr. 2002/58/EB. Þá kemur jafnframt fram í 48. lið inngangsorða hennar að við beitingu tilskipunarinnar getur verið gagnlegt að líta til reynslu starfshóps um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga sem settur var á fót á grundvelli 29. gr. tilskipunar nr. 95/46/EB, sbr. 30. gr. hennar og 3. mgr. 15. gr. tilskipunar nr. 2002/58/EB.

Ákvæði 46. gr. fjallar um óumbeðin fjarskipti og eru þar að finna reglur varðandi beina markaðssetningu í formi sjálfvirkra upphringikerfa án mannglegrar íhlutunar, símbréfataekja, tölvupósts og rafrænna skilaboða. Þá er einnig að finna reglu er varða

³ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins, nr. 2002/58/EB felldi úr gildi eldri tilskipun, nr. 97/66/EB, þar sem sambærilegt ákvæði var að finna í 12. gr. tilskipunarinnar.

notkun almennrar tal- og farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu og segir í 5. mgr. ákvæðisins:

„Þeir sem nota almenna tal- og farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu skulu virða merkingu í símaskrá sem gefur til kynna að viðkomandi áskrifandi vilji ekki slíkar símhringingar í símanúmer sitt. Áskrifandi á rétt á að fá vitneskju um hvaðan þær upplýsingar koma sem liggja úthringingu til grundvallar.“

Fyrirnefnt ákvæði er óundanhægt og gildir til viðbótar við 2. mgr. 28. gr. laga nr. 77/2000 um persónuvernd og meðferð persónuupplýsinga. Samkvæmt ákvæðinu er óheimilt að hringja í þá einstaklinga sem hafa skráð sig í bannskrá Þjóðskrár (áður Hagstofa Íslands) þegar um er að ræða markaðssetningu. Er því nauðsynlegt að líta bæði til bannskrár Þjóðskrár og bannmerkinga í símaskrá áður en hringt er í tiltekið símanúmer vegna markaðs- og sölukynninga.

IV.

Forsendur og niðurstaða

Að gefnu tilefni áréttar Póst- og fjarskiptastofnun að aðilar sem nota almenna tal- og farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu bera ábyrgð á að 5. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga sé virt þrátt fyrir að þeir semji við þriðja aðila um að annast slíkar úthringingar fyrir sig. Í ákvæðinu kemur fram að þeir sem nota slíka þjónustu sem lið í markaðssetningu ber að virða merkingar í símaskrá. Er það ákvörðun DV að nýta sér almenna tal- og farsímaþjónustu í þessum tilgangi og telst fyrirtækið því ábyrgt á grundvelli fjarskiptalaga.

Út frá skýru orðalagi 5. mgr. 46. gr. er ljóst að sá sem hyggst nýta sér almenna tal- eða farsímaþjónustu sem lið í markaðssetningu skuli virða merkingu í símaskrá sem gefur til kynna að viðkomandi áskrifandi vilji ekki slíkar símhringingar í símanúmer sitt. Þann 20. mars 2014 var hringt í kvartanda og honum boðin áskrift að fréttablaði DV þrátt fyrir að kvartandi væri merktur með slíkum hætti í símaskrá að hann vildi ekki slíkar símhringingar. Hefur sú staðhæfing kvartanda ekki verið vefngd af hálfu DV.

Ljóst þykir út frá ofangreindu að boð um áskrift að fréttablaði teljist til markaðssetningar á vöru. Verður því ekki annað talið, út frá þeim gögnum sem fyrir liggja í málinu, en að DV ehf. hafi brotið gegn 5. mgr. 46. gr. fjarskiptalaga með því að hafa áframsent lista frá félaginu og veitt Símsstöðinni umboð til að hafa samband við kvartanda símleiðis þrátt fyrir bannmerkingu í símaskrá.

Ákvörðunarorð

DV ehf. hefur brotið gegn 5. mgr. 46. gr. laga um fjarskipti nr. 81/2003 með því að hringja í símanúmer kvartanda sem er bannmerkt í símaskrá.

Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála, sbr. 13. gr. laga nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun. Kæran skal berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því að viðkomandi varð kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar. Um kostnað vegna málskots fer

samkvæmt 5. mgr. 13. gr. sömu laga, auk þess, sem greiða ber sérstakt málskotsgjald að upphæð kr. 150.000, samkvæmt 6. gr. reglugerðar nr. 36/2009 um úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála.

Reykjavík, 11. ágúst 2014

Björn Geirsson, f.h. forstjóra

Halla María Sveinbjörnsdóttir